# KOMISSION DIREKTIIVI 96/19/EY,

## annettu 13 päivänä maaliskuuta 1996,

## täydellisen kilpailun toteuttamista televistintämarkkinoilla pohjustavan direktiivin 90/388/ETY muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen ja erityisesti sen 90 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että:

(1) Kilpailusta telepalvelumarkkinoilla 28 päivänä kesäkuuta 1990 annetun komission direktiivin 90/388/ETY [1] mukaisesti, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/2/EY [2], muiden kuin yleiseen puhelintoimintaan tarkoitettujen telepalvelujen ja niiden palvelujen, jotka erityisesti rajataan direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, on kuuluttava vapaan kilpailun piiriin. Tällaisia palveluita ovat teleksi-, matkaviestintä- sekä yleisradio- ja televisiotoiminta. Satelliittiviestintä sisällytettiin kyseisen direktiivin soveltamisalaan komission direktiivillä 94/46/EY [3], kaapelitelevisioverkot komission direktiivillä 95/51/EY [4] ja matkaviestintä ja henkilökohtainen viestintä komission direktiivillä 96/2/EY. Direktiivin 90/388/ETY mukaisesti jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen takaamiseksi, että kuka tahansa teletoiminnan harjoittaja saa tarjota näitä palveluja.

(2) Komission vuonna 1992 järjestämän televiestinnän tilannetta koskevan yleisen lausuntokierroksen jälkeen (vuoden 1992 tarkistus) neuvosto yksimielisesti kehotti 22 päivänä heinäkuuta 1993 antamassaan päätöslauselmassa [5] vapauttamaan yleiset puhelinpalvelut 1 päivään tammikuuta 1998 mennessä ehdottaen enintään viiden vuoden ylimääräisiä siirtymäkausia, jotta jäsenvaltiot, joiden puhelinverkot eivät ole riittävän kehittyneitä, esimerkiksi Espanja, Irlanti, Kreikka ja Portugali, voivat suorittaa tarvittavat, erityisesti tariffeja koskevat mukautukset. Lisäksi myös hyvin pienille verkoille olisi neuvoston mukaan myönnettävä enintään kahden vuoden sopeutumisaika, jos se on perusteltua. Neuvosto tunnusti myöhemmin yksimielisesti 22 päivänä joulukuuta 1994 antamassaan päätöslauselmassa [6], että myös televiestintäinfrastruktuurin tarjoaminen olisi vapautettava 1 päivään tammikuuta 1998 mennessä noudattaen puhelintoiminnan vapauttamisen yhteydessä sovittuja siirtymäkausia. Lisäksi neuvosto laati 18 päivänä syyskuuta 1995 antamassaan päätöslauselmassa [7] tulevan sääntely-ympäristön perussuuntaviivat.

(3) Komission direktiivissä 90/388/ETY säädetään, että televiestintäpalvelujen erityis- tai yksinoikeuksien myöntäminen teleorganisaatioille on perustamissopimuksen 90 artiklan vastaista silloin kun kyseistä artiklaa sovelletaan yhdessä 59 artiklan kanssa, sillä kyseiset oikeudet rajoittavat valtioiden rajan ylittävien palvelujen tarjoamista. Televiestintäpalveluiden ja televerkkojen osalta kyseiset erityisoikeudet määriteltiin kyseisessä direktiivissä.

Direktiivin 90/388/ETY mukaan telepalvelujen tarjoamiseen myönnetyt yksinoikeudet ovat ristiriidassa 90 artiklan 1 kohdan kanssa myös silloin, kun kyseistä kohtaa sovelletaan yhdessä 86 artiklan kanssa, jos oikeudet on myönnetty teleorganisaatioille, joilla on erityis- ja yksinoikeudet perustaa ja tarjota myös televistintäverkkoja, koska nämä oikeudet vahvistavat tai laajentavat määräävää markkina-asemaa tai johtavat väistämättä muuhun tällaisen aseman väärinkäyttöön.

(4) Vuonna 1990 komissio kuitenkin myönsi puhelinpalvelujen tarjoamisen erityis- ja yksinoikeuksiin liittyvän väliaikaisen poikkeuksen 90 artiklan 2 kohdan nojalla, sillä taloudelliset voimavarat verkon kehittämiseksi olivat edelleen pääasiassa puhelinpalvelutoiminnasta riippuvaisia, ja tuohon aikaan mainitun palvelun avaaminen saattoi uhata teleorganisaatioiden taloudellista tasapainoa ja estää täyttämästä niille määrättyä yleiseen taloudelliseen etuun liittyvää tehtävää, joka koostuu yleisen, esimerkiksi yleisesti maantieteellisesti kattavan, verkon tarjoamisesta ja käytöstä, johon voivat pyynnöstä liittyä kaikki palvelun tarjoajat ja käyttäjät kohtuullisen ajanjakson kuluessa.

Lisäksi direktiivin 90/388/ETY antamisen aikoihin kaikki teleorganisaatiot muuttivat parhaillaan verkkojaan digitaalisiksi lisätäkseen loppukäyttäjille tarjottavien palveluiden valikoimaa. Tällä hetkellä

[1] EYVL N:o L 192, 24.7.1990, s. 10
[2] EYVL N:o L 20, 26.1.1996, s. 59
[3] EYVL N:o L 268, 19.10.1994, s. 15
[4] EYVL N:o L 256, 26.10.1995, s. 49
[5] EYVL N:o C 213, 6.8.1993, s. 1
[6] EYVL N:o C 379, 31.12.1994, s. 4
[7] EYVL N:o C 258, 3.10.1995, s. 1

kattavuus ja digitalisointi on jo savuttettu monissa jäsenvaltioissa. Ottaen huomioon radiotaajuussovellutusten kehityksen ja jatkuvat laajat investointiohjelmat valokaapelien käytön laajuuden ja verkkojen yleistymisen odotetaan kasvavan merkittävästi muissa jäsenvaltioissa tulevina vuosina.

Vuonna 1990 oltiin huolissaan puhelintoiminnan kilpailun välittömästä käynnistymisestä, koska teleorganisaatioiden tariffirakenteet poikkesivat oleellisesti kustannuksista siitä syystä, että kilpailevat toimijat pystyivät tähtäämään hyvätuottoisiin palveluihin, kuten kansainväliseen puhelinliikenteeseen, ja saavuttamaan markkinaosuuden pelkästään olemassa olevien huomattavasti vääristyneiden tariffirakenteiden vuoksi. Tällä välin vapauttamisen valmistelussa on ponnisteltu hinnoittelu- ja kustannusrakenne-erojen tasapainottamiseksi. Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat tällä välin tunnustaneet, että on olemassa vähemmän rajoittavia keinoja kuin erityis- tai yksinoikeuksien myöntäminen mainitun yleiseen taloudelliseen etuun liittyvän tehtävän varmistamiseksi.

(5) Mainituista syistä ja 22 päivänä heinäkuuta 1993 ja 22 päivänä joulukuuta 1994 annettujen neuvoston päätöslauselmien mukaisesti myönnetyn poikkeuksen jatkaminen puhelintoiminnan osalta ei ole enää perusteltua. Komission direktiivin 90/388/ETY nojalla myönnetty poikkeus olisi lakkautettava ja direktiivi, käytetyt määritelmät mukaan lukien, olisi muutettava sen mukaisesti. Jotta teleorganisaatiot voivat valmistautua kilpailuun ja erityisesti jatkaa tarvittavaa tariffien tasapainottamista, jäsenvaltiot voivat jatkaa nykyisiä erityis- ja yksinoikeuksia puhelintoiminnan tarjoamisen osalta 1 päivään tammikuuta 1998 asti. Jäsenvaltioille, joiden verkot eivät ole riittävän kehittyneitä tai ovat erittäin pienet, on myönnettävä tilapäinen poikkeus, silloin kun tämä on perusteltua rakenteellisilla mukautuksilla ja ehdottomasti ainoastaan näiden mukautusten vaatimin laajuuksin. Tällaisille jäsenvaltioille tulisi myöntää pyynnöstä enintään viiden vuoden ylimääräinen siirtymäkausi ja enintään kahden vuoden siirtymäkausi, jos se on tarpeen tarvittavien rakenteellisten mukautusten toteuttamiseksi. Jäsenvaltioita, jotka voivat pyytää tällaista siirtymäkautta riittämättömästi kehittyneiden verkkojen osalta, ovat Espanja, Irlanti, Kreikka ja Portugali, ja pienten verkkojen osalta Luxemburg. Mahdollisuutta tällaisiin siirtymäkausiin vaadittiin myös 22 päivänä heinäkuuta 1993 ja 22 päivänä joulukuuta 1994 annetuissa neuvoston päätöslauselmissa.

(6) Puhelintoiminnan tarjoamista koskevien erityis- ja yksinoikeuksien poistamisen myötä erityisesti yhdessä jäsenvaltiossa toimivat nykyiset teleorganisaatiot voivat 1 päivästä tammikuuta 1998 alkaen tarjota palvelujaan suoraan muissa jäsenvaltioissa. Näillä organisaatioilla on tällä hetkellä kilpailulle avoimille markkinoille siirtymiseksi tarvittava taito ja kokemus. Kuitenkin ne kilpailevat lähes kaikissa jäsenvaltioissa kansallisten teleorganisaatioiden kanssa, joille on myönnetty erityis- ja yksinoikeus puhelintoiminnan tarjoamisen lisäksi taustalla olevan infrastruktuurin perustamiseen ja tarjoamiseen, mukaan lukien peruuttamatomien käyttöoikeuksien saaminen kansainvälisissä yhteyksissä. Sen mahdollistama joustavuus ja mittakaavaedut estävät tähän määräävään asemaan, puhelintoiminnan vapauttamisen jälkeen tavanomaisen kilpailun kautta kohdistuvan haasteen. Tämän vuoksi teleorganisaatiot voivat säilyttää määräävän aseman kotimarkkinoillaan, jos puhelintominnan uusille yrittäjille ei myönnetä samoja oikeuksia ja aseteta samoja velvollisuuksia. Erityisesti jos uusien yrittäjien ei anneta vapaasti valita taustalla olevaa infrastruktuuria, jotta ne voisivat tarjota palveluitaan kilpaillen määräävässä asemassa olevan toiminnan harjoittajan kanssa, tällainen rajoitus estäisi tosiasiallisesti uusien yrittäjien pääsyn puhelintoiminnan markkinoille mukaan lukien rajojen yli ulottuvan palveluiden tarjoamisen. Erityisoikeuksien pysyttäminen niiden yritysten lukumäärän rajoittamiseksi, joilla on lupa perustaa ja tarjota infrastruktuuri, rajoittaisi sen vuoksi palveluiden tarjoamisen vapautta perustamissopimuksen 59 artiklan vastaisesti. Vaikka oman infrastruktuurin perustamisen rajoittamista ilmeisesti sovellettaisiin kyseisessä jäsenvaltiossa poikkeuksetta kaikkiin puhelintoimintaa tarjoaviin yhtiöihin kansallisia teleorganisaatioita lukuun ottamatta, se ei riittäisi poistamaan jälkimmäisen suosituimmuuskohtelua perustamissopimuksen 59 artiklan soveltamisalasta. Ottaen huomioon sen tosiseikan, että todennäköisesti suurin osa uusista yrittäjistä on peräisin muista jäsenvaltioista, tällainen toimenpide koskettaa käytännössä laajemmin ulkomaalaisia yhtiöitä kuin kansallisia yrityksiä. Toisaalta näille rajoituksille ei näytä olevan perustetta, ja lisäksi on aina käytettävissä lievästi rajoittavia keinoja, kuten toimilupamenetelyt, muun kuin taloudellisen yleisen edun taakaamiseksi.

(7) Lisäksi puhelintoiminnan tarjoamisen erityis- ja yksinoikeuksien poistamisella on vähän tai ei lainkaan vaikutusta, jos uusien yrittäjien on pakko käyttää sellaisten markkinoilla olevien teleorganisaatioiden yleistä televerkkoa, joiden kanssa ne kilpailevat puhelintoimintamarkkinoilla. Jos yhden telepalveluita markkinoivan yrityksen annetaan

tarjota välttämättömät raaka-aineet, esimerkiksi lähetyskapasiteetti, kaikille kilpailijoilleen, se merkitsee käytännössä samaa kuin se, että sille uskottaisiin valta päättää missä, milloin ja mihin hintaan sen kilpailijat voivat tarjota palveluja, valta ohjata kilpailijoiden asiakkaita ja kilpailijoiden kehittämää liikennettä ja että yritys asettettaisiin asemaan, jossa se voi käyttää väärin määräävää markkina-asemaa. Direktiivi 90/388/ETY ei kohdistunut nimenomaisesti televerkkojen perustamiseen ja tarjoamiseen, koska siinä myönnettiin perustamissopimuksen 90 artiklan 2 kohdan nojalla erityis- ja yksinoikeuksia koskeva tilapäinen poikkeus televiestintäverkkojen kautta tarjotulle taloudellisesti ylivoimaisesti tärkeimmälle palvelulle eli puhelintoiminnalle. Direktiivissä säädetään kuitenkin komission toteuttamasta koko televiestintäalan uudeelleentarkastelusta vuonna 1992.

On totta, että avoimen verkon tarjoamisen soveltamisesta kiinteisiin johtoihin 5 päivänä kesäkuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/44/ETY [1], sellaisena kuin se on muutettuna komission päätöksellä 94/439/EY [2], yhdenmukaistetaan kiinteiden johtojen tarjoamisen perusperiaatteet, mutta mainitussa direktiivissä yhdenmukaistetaan ainoastaan kiinteisiin johtoihin liittymisen ja käytön edellytykset. Neuvoston direktiivin 92/44/ETY tarkoituksena ei ole korjata teleorganisaatioiden eturistiriitaa infrastruktuurin ja palvelun tarjoajina. Siinä ei vaadita teleorganisaatioiden rakenteellista erottamista kiinteiden johtojen tarjoajina ja palvelujen tarjoajina. Tehdyt valitukset osoittavat, että jopa niissä jäsenvaltioissa, joissa direktiivi 92/44/ETY on pantu täytäntöön, teleorganisaatiot edelleen käyttävät verkkoon liittymistä koskevien edellytysten valvontaansa palvelumarkkinoilla olevien kilpailijoidensa kustannuksella. Valitukset osoittavat, että teleorganisaatiot soveltavat edelleen liian korkeita tariffeja ja että ne käyttävät infrastruktuurin tarjoajina saamiaan kilpailijoiden suunnittelemia palveluja koskevia tietoja saavuttaakseen palvelumarkkinoiden asiakkaat. Neuvoston direktiivissä 92/44/ETY edellytetään ainoastaan kustannuksiin suhteuttamisen periaatetta, eikä se estä teleorganisaatioita käyttämästä kapasiteetin tarjoajina saamiaan liittymän käyttömuotoja koskevia tietoja, jotka ovat tarpeellisia erityisten käyttäjäryhmien saavutamiseksi, eikä tietoja kysynnän hintajoustavuudesta palvelumarkkinoiden eri osa-alueilla ja maan eri alueilla. Nykyisellä lainsäädännöllä ei ratkaista edellä mainittua eturistiriitaa. Sen vuoksi sopivin keino tämän eturistiriidan korjaamiseksi on antaa palvelun tarjoajien käyttää omaa tai kolmannen osapuolen televiestintäinfrastruktuuria palvelujen tarjoamiseksi loppukäytäjille pääkilpailijan infrastruktuurin käyttämisen sijasta. Myös neuvosto hyväksyi 22 päivänä joulukuuta 1994 antamassaan päätöslauselmassa periaatteen infrastruktuurin tarjoamisen vapauttamisesta.

Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi poistettava nykyiset infrastruktuurin tarjoamisen ja käytön yksinoikeudet, jotka rikkovat 90 artiklan 1 kohtaa silloin kun kyseistä kohtaa sovelletaan yhdessä 59 ja 86 artiklan kanssa, ja annettava puhelintoiminnan tarjoajien käyttää omaa ja/tai mitä tahansa valitsemaansa vaihtoehtoista infrastruktuuria.

(8) Direktiivissä 90/388/ETY todetaan, että perustamissopimuksen säännöt, mukaan lukien kilpailusäännöt, koskevat teleksipalveluja. Samanaikaisesti siinä todetaan, että erityis- ja yksinoikeuksien myöntäminen teleorganisaatioille on ristiriidassa 90 artiklan 1 kohdan kanssa silloin kun kyseistä artiklaa sovelletaan yhdessä 59 artiklan yhteydessä, koska kyseiset oikeudet rajoittavat rajojen yli ulottuvien palveluiden tarjoamista. Direktiivissä pidettiin yksilöllistä lähestymistapaa kuitenkin aiheellisena, koska tämän palvelun nopea kuihtuminen oli odotettavissa. Tällä välin on tullut selväksi, että teleksipalvelut tulevat myös lähitulevaisuudessa toimimaan uusien palveluiden kuten telekopion rinnalla, koska teleksiverkko on ainoa standardoitu verkko, jolla on maailmanlaajuinen peittävyys ja joka kelpaa todisteeksi tuomioistuimessa. Tämän vuoksi ei ole enää perusteltua pitäytyä alkuperäisessä lähestymistavassa.

(9) Ainoastaan pakollisilla vaatimuksilla voidaan perustella perustamissopimuksessa määrättyjen perusvapauksien rajoituksia, jotka koskevat uusien kilpailijoiden pääsyä televiestintämarkkinoille. Nämä rajoitukset olisi rajattava siihen, mikä on tarpeellista asetetun muun kuin taloudellisen tavoitteen saavuttamiseksi. Jäsenvaltiot voivat näin ollen ottaa käyttöön toimilupa- tai ilmoitusmenettelyjä ainoastaan, jos se on välttämätöntä sovellettavien olennaisten vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi, ja puhelintoiminnan ja taustalla olevan infrastruktuurin osalta ne voivat ottaa käyttöön vaatimuksia kauppaa koskevien määräysten muodossa, jos se on tarpeen asian kannalta merkityksellisille televiestintäalan yrityksille osoitettujen tiettyjen yleisten palvelutehtävien toteuttamisen varmistamiseksi kilpailukykyisessä ympäristössä 90 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja/tai julkisen palvelun rahoittamiseen osallistumisen varmistamiseksi. Jäsenvaltiot voivat sisällyttää tiettyihin toimilupatyyppeihin muita julkisen palvelun vaatimuksia suhteellisuusperiaatetta noudattaen ja perustamissopimuksen 56 ja 66 artiklan mukaisesti.

[1] EYVL N:o L 165, 19.6.1992, s. 27
[2] EYVL N:o L 181, 15.7.1994, s. 40

Direktiivin 90/388/ETY säännökset eivät sen vuoksi rajoita yleistä turvallisuutta ja erityisesti viestien laillista vastaanottoa koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten toimenpiteiden soveltamista.

Toteutettaessa direktiivin 90/388/ETY mukaisia toimiluvan myöntämismenettelyjä kävi ilmi, että tietyt jäsenvaltiot asettivat uusille yrittäjille velvollisuuksia, jotka eivät olleet suhteessa tavoiteltuihin yleisen edun tavoitteisiin. Jotta vältyttäisiin tällaisilta toimenpiteiltä, joita käytetään estämään määräävässä asemassa olevien teleorganisaatioiden aseman uhanalaistuminen sen jälkeen, kun puhelintoiminta on vapautettu, ja joilla mahdollistetaan teleorganisaatioiden määräävän aseman säilyminen puhelintoiminnan ja yleisten televerkkojen markkinoilla ja siten vahvistetaan markkinoilla olevien teletoiminnan harjoittajien määräävää markkina-asemaa, on tarpeen, että jäsenvaltiot ilmoittavat kaikista toimilupa- tai ilmoitusvaatimuksista komissiolle ennen niiden käyttöönottoa, jotta komissio voi arvioida niiden perustamissopimuksen mukaisuuden ja erityisesti asetettujen velvollisuuksien suhteellisuuden.

(10) Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti toimilupien määrää voidaan rajoittaa ainoastaan, jos se on väistämätöntä niukkojen varojen käyttöä koskevien olennaisten vaatimusten noudattamisen varmistamikseksi. Kuten komissio totesi televiestinnän infrastruktuurin ja kaapelitelevisioverkkojen vapauttamista koskevan vihreän kirjan tarkastelusta antamassaan tiedonannossa, ainoana syynä tähän voivat olla riittävän taajuusspektrin puuttumisesta aiheutuvat fyysiset rajoitukset.

Puhelintoiminnan, yleisten kiinteiden televerkkojen ja radiotaajuuksia käyttävien muiden televerkkojen tarjoamisen osalta olennaiset vaatimukset tekevät perustelluksi yksilöllisen toimiluvanmyöntämismenettelyn käyttöönoton tai ylläpidon. Toimilupamenettely ei ole perusteltua, jos pelkkä ilmoitusmenettely riittää asian kannalta merkityksellisen tavoitteen saavuttamiseksi.

Paketti- tai piirikytkentäisten tietopalvelujen tarjoamisen osalta direktiivissä 90/388/ETY annetaan jäsenvaltioille lupa perustamissopimuksen 90 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksyä erityistä julkista palvelua koskevia eritelmiä kauppaa koskevien määräysten muodossa tarkoituksenaan säilyttää asian kannalta merkitykselliset julkisen palvelun vaatimukset. Komissio arvioi vuoden 1994 kuluessa tämän säännöksen mukaisten toteutettujen toimenpiteiden vaikutukset. Tämän tarkastelun tulokset julkaistiin direktiivin 90/388/ETY asemaa ja täytäntöönpanoa koskevassa tiedonannossa. Edellä mainitun tarkastelun perusteella, jossa otettiin huomioon kokemukset useimmissa jäsenvaltoissa, joissa asian kannalta merkitykselliset julkisen palvelun vaatimukset oli saavutettu totetuttamatta tällaisia suunnitelmia, ei ole perusteltua jatkaa tätä erityistä järjestelmää, ja nykyiset suunnitelmat olisi lakkautettava sen mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin korvata nämä suunnitelmat yleisellä toimiluvan myöntämis- tai ilmoitusmenettelyllä.

(11) Juuri luvan saaneet puhelintoiminnan tarjoajat voivat kilpailla tehokkaasti nykyisten teleorganisaatioiden kanssa ainoastaan, jos niille on myönnetty riittävästi numeroita jaettavaksi asiakkailleen. Lisäksi jos nykyiset teleorganisaatiot jakavat numerot, niillä on houkutin varata parhaat numerot itselleen ja antaa kilpailijoilleen riittämätön määrä numeroita tai numeroita, jotka eivät ole kaupallisesti houkuttelevia esimerkiksi pituutensa vuoksi. Pysyttämällä tällaisen vallan teleorganisaatioiden käsissä jäsenvaltiot näin ollen rohkaisevat teleorganisaatioita käyttämään väärin valtaansa puhelintoimintamarkkinoilla ja rikkovat perustamissopimuksen 90 artiklaa silloin kun kyseistä artiklaa sovelletaan yhdessä 86 artiklan kanssa.

Tämän vuoksi kansallisen numerointisuunnitelman laatiminen ja hallinta olisi uskottava teleorganisaatioista riippumattomalle toimielimelle ja tarvittaessa olisi luonnosteltava numeroiden jakamismenettely, joka perustuu puolueettomiin valintaperusteisiin ja joka on avoin eikä aiheuta syrjintää. Tilaajan vaihtaessa palvelun tarjoajaa teleorganisaatioiden olisi välitettävä perustamissopimuksen 86 artiklassa vaaditulla tavalla ja laajuudessa tiedot tilaajan uudesta numerosta riittävän pituisen ajanjakson ajan osapuolille, jotka yrittävät ottaa tilaajaan yhteyttä käyttäen tämän vanhaa numeroa. Palvelun tarjoajaa vaihtavilla tilaajilla olisi myös oltava mahdollisuus pitää entiset numeronsa antamalla kohtuullinen korvaus numeroiden siirtämisen aiheuttamista kustannuksista.

(12) Koska tällä direktiivillä velvoitetaan jäsenvaltiot poistamaan yleisten kiinteiden televerkkojen tarjoamisen ja niissä toiminnan harjoittamisen erityis- ja yksinoikeudet, direktiivissä 90/388/ETY säädettyjä velvoitteita toteuttaa tarvittavat toimenpiteet verkkoon liittymistä koskevien edellytysten saattamiseksi puolueettomiksi ja syrjimättömiksi sekä näiden edellytysten julkaisemiseksi olisi mukautettava vastaavasti.

(13) Uusille puhelintoiminnan tarjoajille kohtuullista korvausta vastaan myönnettävällä oikeudella liittää palvelunsa olemassa olevaan yleiseen televerkkoon

puheluiden välittämiseksi edelleen tarvittavia liityntäpisteitä käyttäen, mukaan lukien pääsy yleisen numerotiedotuksen tarjoamisen kannalta tarpeellisiin asiakastietokantoihin, on ratkaiseva merkitys puhelintoiminnan ja televiestintäinfrastruktuurin tarjoamisen erityis- ja yksinoikeuksien poistamisen jälkeisen vaiheen alussa. Yhdysliikenteen olisi periaatteessa oltava kahden sopimuspuolen kesken neuvoteltava asia, johon sovelletaan yrityksille suunniteltuja kilpailusääntöjä. Ottaen huomioon neuvotteluaseman epätasapainon verrattaessa uusia yrittäjiä teleorganisaatioihin, joiden monopoliasema perustuu niiden erityis- ja yksinoikeuksiin, on todennäköistä, että sovellettaviin ehtohin ja edellytyksiin liittyvät riidat viivästyttävät yhdysliikennettä, kunnes Euroopan parlamentti ja neuvosto vahvistavat yhdenmukaistetun sääntelyrakenteen. Tällaiset viivästymiset uhkaisivat uusien tulijoiden pääsyä markkinoille ja siten estäisivät erityis- ja yksinoikeuksien poistamisen toteutumisen. Jos jäsenvaltiot jättävät toteuttamatta tarvittavat suojatoimet tällaisen tilanteen estämiseksi, se johtaa tosiasiassa nykyisten erityis- ja yksinoikeuksien jatkamiseen, minkä edellä määritellyn mukaisesti katsotaan olevan ristiriidassa 90 artiklan 1 kohdan kanssa silloin kun kyseistä artiklaa sovelletaan yhdessä 59 ja 86 artiklan kanssa.

Mahdollistaakseen todellisen markkinoille pääsyn ja estääkseen ristiriidassa 90 artiklan 1 kohdan kanssa, silloin kun kyseistä kohtaa sovelletaan yhdessä 59 ja 86 artiklan kanssa, olevien erityis- ja yksinoikeuksien tosiasiallisen jatkamisen jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niin kauan kuin se kilpailijoiden markkinoille pääsyn kannalta on tarpeellista, teleorganisaatiot julkaisevat viimeistään kuusi kuukautta ennen puhelintoiminnan ja televiestinnän lähetyskapasiteetin varsinaista vapauttamispäivää puhelintoimintansa ja yleisten televerkkojensa yhdysliikenteen yleiset ehdot, mukaan lukien luettelot yhteenliittämishinnoista ja liittymiskohdat. Tällaisten yleisten tarjousten olisi oltava ketään syrjimättömiä ja riittävästi eriteltyjä, jotta uudet yrittäjät voisivat hankkia ainoastaan todella tarvitsemansa osat yhdysliikennetarjouksesta. Lisäksi tarjouksissa ei saa ilmetä puheluiden ja/tai verkkojen alkuperään perustuvaa syrjintää.

(14) Lisäksi yhdysliikennevelvoitteiden valvomiseksi kilpailuoikeuden mukaisesti puhelintoiminnan ja yleisten televerkkojen tarjoamisessa käytetyssä kustannuslaskentajärjestelmässä olisi todellisen markkinoille pääsyn vaatiman ajanjakson ajan selvästi eriteltävä yhdysliikennetarjouksien hinnoittelun kannalta merkittävät kustannustekijät ja erityisesti tarjotun yhdysliikenteen jokaisen osatekijän osalta nimettävä kyseisen kustannustekijän perusta, jotta varmistettaisiin, että hinnoittelu sisältää ainoastaan olennaiset osatekijät eli liitäntäkustannukset, liikennekustannukset, tasapuolisesta pääsystä ja numeroiden siirrosta sekä olennaisten vaatimusten varmistamisesta aiheutuneet osakustannukset sekä tarvittaessa yleispalvelun nettokulujen ja väliaikaisesti puhelintoiminnan tariffien epätasapainon jakamisesta syntyvät lisäkustannukset. Tällaisen kustannuslaskennan avulla olisi myös voitava tunnistaa, milloin teleorganisaatio veloittaa tärkeimmiltä käyttäjiltään alhaisempia maksuja kuin puhelintoimintaverkkojen tarjoajilta.

Yhdysliikenneriitojen ratkaisemisen mahdollistavan nopean, halvan ja tehokkaan menettelyn puuttuminen, joka estäisi teleorganisaatioita aiheuttamasta viivästyksiä tai käyttämästä taloudellisia voimavarojaan nostaakseen sovellettavan kansallisen oikeuden tai yhteisön oikeuden mukaisesti käytettävissä olevien keinojen kustannuksia, mahdollistaa teleorganisaatioiden määräävän aseman säilyttämisen. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden olisi luotava erityinen apumenettely yhdysliikeenriitojen varalta.

(15) Tavanomaisten maksujen ja yhdysliikenne-ehtojen julkaisemisvelvollisuus ei kuitenkaan rajoita määräävässä asemassa olevien yritysten mahdollisuutta neuvotella perustamissopimuksen 86 artiklan nojalla erityisiä tai räätälöityjä sopimuksia, jotka koskevat toisistaan erillään olevien yleisten puhelintoimintaverkkojen osien yhdistelmää tai käyttöä ja/tai alennusten myöntämistä tietyille palvelun tarjoajille tai suuremmille käyttäjille, jos ne ovat perusteltuja ja ketään syrjimättömiä. Kaikkien yhdysliikennettä koskevien alennusten olisi oltava puolueettomasti perusteltuja ja avoimia.

(16) Yhdysliikennettä koskevien vakioehtojen julkaisuvaatimus ei rajoita määräävässä asemassa olevien yritysten velvoitetta antaa perustamissopimuksen 86 artiklan nojalla sellaisten verkkoon liitettyjen teletoiminnan harjoittajien vastattavaksi, joiden verkosta puhelu soitetaan, tariffin määrittäminen soittajan ja puhelun vastaanottajan välillä sekä asiakkaittensa puheluiden ohjaaminen puhelun vastaanottajaa lähimpänä olevaan yhdyspisteeseen.

(17) Osa jäsenvaltioista ylläpitää edelleen numerotiedotus- ja numerotiedustelupalvelujen luomisen ja tarjoamisen yksinoikeuksia. Nämä yksinoikeudet myönnetään yleensä joko teleorganisaatioille, joilla on jo puhelintoiminnan tarjoamisessa määräävä

markkina-asema, tai niiden tytäryhtiöille. Tällaisessa tilanteessa nämä oikeudet vaikutuksellaan kasvattavat kyseisten teleorganisaatioiden määräävää markkina-asemaa ja sen vuoksi vahvistavat tuota asemaa, mikä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti muodostaa 86 artiklan vastaisen määräävän markkina-aseman väärinkäytön. Numerotiedotuspalveluun myönnetyt yksinoikeudet ovat näin ollen ristiriidassa 90 artiklan 1 kohdan kanssa silloin kun kyseistä kohtaa sovelletaan yhdessä 86 artiklan kanssa. Sen vuoksi nämä yksinoikeudet olisi poistettava.

(18) Numerotiedotus on olennainen väline puhelinpalvelujen käyttämisessä. Jotta voidaan varmistaa numerotietojen saattaminen tilaajien käyttöön kaiken puhelintoiminnan osalta, jäsenvaltiot voivat sisällyttää yksittäisiin toimilupiin ja yleisiin lupiin velvoitteita tarjota numerotiedotuspalveluita yleisölle.

Tällaisen velvoitteen ei pitäisi kuitenkaan rajoittaa mainittujen tietojen tarjoamista uusin teknisin keinoin eikä rajoittaa erityisten ja/tai alueellisten ja paikallisten numerotiedotusten tarjoamista perustamissopimuksen 90 artiklan 1 kohdan vastaisesti silloin kun kyseistä kohtaa sovelletaan yhdessä 86 artiklan toisen kohdan b alakohdan kanssa.

(19) Milloin yleispalvelua voidaan tarjota ainoastaan tappiolla tai sellaisin kustannuksin, jotka ovat kaupankäynnin tavanomaisten standardien ulkopuolella, yleispalvelun varmistamiseksi voidaan käyttää erilaisia rahoitussuunnitelmia. Tehokkaan kilpailun syntyminen täydelliselle vapauttamiselle asetettuihin päivämääriin menessä viivästyy kuitenkin huomattavasti, jos jäsenvaltiot toteuttavat rahoitussuunnitelman, jossa kohdistetaan liian suuri osuus kustannuksista uusille yrittäjille, tai määrittelevät rasitteen suuremmaksi kuin yleispalvelun rahoittamiseksi on tarpeen.

Rahoitussuunnitelmat, jotka rasittavat suhteeettomasti uusia yrittäjiä ja sen mukaisesti estävät teleorganisaatioiden määräävään asemaan puhelintoiminnan vapauttamisen jälkeen kilpailun kautta kohdistuvan haasteen ja siten mahdollistavat teleorganisaatioiden määräävän aseman vakiinnuttamisen, rikkovat perustamissopimuksen 90 artiklaa silloin kun kyseistä artiklaa sovelletaan yhdessä 86 artiklan kanssa. Riippumatta siitä, minkä rahoitussuunnitelman jäsenvaltiot päättävät toteuttaa, niiden olisi varmistettava, että ainoastaan yleisten televerkkojen tarjoajat osallistuvat avoimen verkon tarjoamisen (ONP) yhteydessä yhdenmukaistettujen yleispalveluvelvoitteiden tarjoamiseen ja/tai rahoittamiseen ja että niiden keskeinen jakomenetelmä perustuu puolueettomiin ja ketään syrjimättömiin valintaperusteisiin ja että jakomenetelmä on suhteellisuusperiaatteen mukainen. Tämä periaate ei estä jäsenvaltioita myöntämästä vapautuksia uusille yrittäjille, jotka eivät ole vielä saavuttaneet merkittävää markkina-asemaa.

Lisäksi hyväksytyillä rahoitusjärjestelmillä olisi ainoastaan pyrittävä varmistamaan, että markkinoilla olijat osallistuvat yleispalvelun rahoittamiseen eivätkä muihin toimintoihin, jotka eivät ole suoraan yhteydessä yleispalvelun tarjoamiseen.

(20) Puhelintoiminnan kustannusrakenteen osalta on erotettava toisistaan liitäntäkulut, kuukausivuokra, paikallispuhelut, alueelliset puhelut ja kaukopuhelut. Teleorganisaatioiden tarjoama puhelintoiminnan tariffirakenne ei tietyissä jäsenvaltioissa ole vielä nykyäänkään kustannusten mukainen. Tietyihin ryhmiin kuuluvia puheluita tarjotaan tappiolla ja niitä tuetaan muiden ryhmien voitoista. Keinotekoisesti alennetut hinnat haittaavat kilpailua, koska mahdollisilla kilpailijoilla ei ole houkutinta hakeutua puhelintoimintamarkkinoiden merkittävälle osa-alueelle, ja kyseiset hinnat ovat peustamissopimuksen 86 artiklan vastaisia, jos niitä ei voida perustella 90 artiklan 2 kohdan nojalla erikseen määriteltyjen loppukäyttäjien tai loppukäyttäjäryhmien osalta. Jäsenvaltioiden olisi poistettava vaiheittain niin pian kuin mahdollista kaikki teleorganisaatioiden suorittamaa hintojen asteittaista tasapainottamista koskevat perusteettomat rajotukset ja erityisesti ne, jotka estävät sellaisten taksojen mukauttamisen, jotka eivät ole kustannusten mukaisia ja jotka kasvattavat yleispalvelun tarjoamisrasitetta. Milloin se on perusteltua, se osa kustannuksista, jota tarffirakenne ei kata riittävästi, voidaan jakaa oikeudenmukaisesti kaikkien käyttäjien kesken ketään syrjimättä ja avoimesti.

(21) Koska tasapainottaminen voi tehdä tietyistä puhelinpalveluista lyhyellä aikavälillä liian kalliita tietyille käyttäjäryhmille, jäsenvaltiot voivat asettaa erityismääräyksiä pehmentääkseen tasapainottamisvaikutuksia. Tällä tavalla taattaisiin puhelinpalvelujen hintojen kannattavuus siirtymävaiheen aikana, ja samalla teletoiminnan harjoittajat voisivat jatkaa tasapainottamistoimia. Tämä vastaa komission lausuntoa yleispalvelua koskevasta neuvoston päätöslauselmasta [1], jossa todetaan, että liitäntämaksujen, tilausmaksujen, jaksoittaisen vuokran, pääsyn ja palvelujen käytön olisi oltava koko alueella hinnoiltaan kohtuullisia ja sellaisia, että kaikilla olisi niihin varaa.

[1] EYVL N:o C 48, 16.2.1994, s. 8

(22) Jos jäsenvaltiot uskovat yleispalveluvelvoitteen rahoitussuunitelman toteuttamisen omille teleorganisaatioilleen oikeuttaen ne perimään takaisin osan kustannuksista kilpailijoiltaan, teleorganisaatiot saavat houkuttimen veloittaa kohtuullista korkeampaa korvausta, jos jäsenvaltiot eivät varmista, että yleispalvelun rahoittamiseen tarkoitettu summa pidetään yksiselitteisenä ja erillään yhdysliikennemaksuista (liittäminen ja siirto). Lisäksi järjestelmää on valvottava tarkkaan, ja on kehitettävä tehokkaita menettelytapoja riippumattoman elimen kutsumiseksi ajoissa sovittelemaan maksettaviin summiin liittyviä riitoja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden käytettävissä olevien kansallisen tai yhteisön lainsäädännön mukaisten korjauskeinojen soveltamista.

Komissio tarkastelee tilannetta jäsenvaltioissa uudelleen viiden vuoden kuluttua täyden kilpailun käynnistymisestä varmistaakseen, että rahoitussuunnitelma ei johda tilanteisiin, jotka ovat ristiriidassa yhteisön oikeuden kanssa.

(23) Yleisten televerkkojen tarjoajien on päästävä valtion ja yksityisten omistuksessa oleville maa-alueille loppukäyttäjien tavoittamiseksi tarvittavien laitteistojen sijoittamista varten. Useiden maiden teleorganisaatioilla on lailliset oikeudet asentaa verkkojaan valtion ja yksityisten omistuksessa olevalle maalle ilmaiseksi tai hinnalla, jolla katetaan ainoastaan aiheutuneet kustannukset. Jos jäsenvaltiot eivät myönnä samanlaisia mahdollisuuksia uusille toimiluvan saaneille teletoiminnan harjoittajille, jotta nämä voisivat laajentaa verkkoaan, tämä hidastaisi markkinoiden avaamista ja tietyillä alueilla se merkitsisi yksinoikeuksien säilymistä teleorganisaation eduksi.

Lisäksi 90 artiklan soveltaminen yhdessä 59 artiklan kanssa edellyttää, että jäsenvaltiot eivät syrji uusia, yleensä toisista jäsenvaltioista olevia markkinoille tulijoita kansallisiin teleorganisaatioihinsa ja muihin sellaisiin kansallisiin yrityksiin verrattuna, joille on myönnetty niiden televerkon laajentamista helpottavat käyttöoikeudet.

Jos samanlaisten käyttöoikeuksien myöntäminen uusille markkinoille tulijoille, joilla ei jo ole omaa infrastruktuuriaan, on olennaista, erityisesti ympäristön suojelua tai kaupunki- ja maaseutusuunnittelua koskevien vaatimusten vastaista, jäsenvaltioiden on huolehdittava vähintään siitä, että nämä tulijat voivat, jos se on teknisesti toteutettavissa, kohtuullisin ehdoin käyttää teleorganisaation käyttöoikeutensa perusteella perustamia olemassa olevia kaapelikanavia ja mastoja, jos nämä laitteistot ovat tarpeen verkon perustamiseksi. Jos tällaisia vaatimuksia ei ole, teleorganisaatiot voivat helposti rajoittaa kilpailijoidensa pääsyä näihin olennaisiin laitteistoihin ja siten käyttää määräävää markkina-asemaansa väärin. Tällaisten vaatimusten asettamatta jättäminen on sen vuoksi vastoin 90 artiklan 1 kohtaa silloin kun kyseistä kohtaa sovelletaan yhdessä 86 artiklan kanssa.

Lisäksi perustamissopimuksen 86 artiklan mukaisesti kaikkien yleisten televerkon tarjoajien, joilla on riittävät voimavarat, joihin kilpailijoilla ei ole taloudellisia vaihtoehtoja, on tarjottava avoin ja ketään syrjimätön pääsy näihin voimavaroihin.

(24) Telemarkkinoiden erityis- ja yksinoikeuksien poistaminen mahdollistaa sellaisten yritysten pääsyn televiestintämarkkinoille, joilla on erityis- ja yksinoikeuksia muilla kuin televiestinnän aloilla. Jotta mahdollisia kilpailun vastaisia ristikkäistukia toisaalta niiden alueiden, joilla telepalveluiden tai televiestinnän infrastruktuurien tarjoajilla on erityis- tai yksityisoikeuksia, ja toisaalta niiden telepalveluiden tarjoajina harjoittaman liiketoiminnan välillä voitaisiin valvoa sovellettavien, perustamissopimuksen määräysten mukaisesti, jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet avoimuuden aikaansaamiseksi tällaisesta suojatusta toiminnasta saatavien voimavarojen käyttämisestä vapautetuille telemarkkinoille pääsemiseksi. Jäsenvaltioiden olisi edellytettävä vähintään, että heti, kun tällaiset yritykset saavuttavat merkittävän liikevaihdon kyseisen telepalvelun ja/tai infrastruktuurin tarjoamista koskevilla markkinoilla, niiden on alettava pitää erillistä kirjanpitoa ja tehtävä ero muun muassa erityis- ja yksinoikeuksien perusteella tarjoamistaan palveluista aiheutuvien tulojen ja menojen sekä kilpailukykyisin edellytyksin tarjoamistaan palveluista aiheutuvien tulojen ja menojen välillä. Toistaiseksi vähintään 50 miljoonan ecun suuruista liikevaihtoa voidaan pitää merkittävänä liikevaihtona.

(25) Useimmat jäsenvaltiot säilyttävät edelleen myös yksinoikeudet muihin palveluihin kuin puhelintoimintaan tarkoitetun televiestinnän infrastruktuurin tarjoamiseen.

Neuvoston direktiivin 92/44/ETY mukaisesti jäsenvaltioiden on huolehdittava, että teleorganisaatiot asettavat kaikkien telepalvelujen tarjoajien käyttöön tietyntyyppisiä kiinteitä johtoja. Neuvoston direktii-

vissä säädetään kuitenkin ainoastaan tällaisesta yhdenmukaistettujen kiinteiden johtojen tarjoamiseta tiettyyn kaistanleveyteen asti. Yritykset, jotka tarvitsevat suurempaa kaistanleveyttä tarjotakseen uuteen nopeaan tekniikkaan, esimerkiksi SDH:hon (synkroninen digitaalinen hierarkia), perustuvia palveluja, ovat valittaneet, että kyseiset teleorganisaatiot eivät voi vastata niiden tarpeisiin, mutta että ne voitaisiin täyttää muiden mahdollisten televiestinnän infrastruktuurin tarjoajien valokaapeliverkoilla, jos nykyisiä yksinoikeuksia ei olisi. Tämän vuoksi näiden oikeuksien pysyttäminen hidastaa uusien kehittyneiden telepalvelujen syntymistä ja rajoittaa näin teknistä kehitystä käyttäjien kustannuksella, mikä on vastoin 90 artiklan 1 kohtaa silloin kuin kyseistä kohtaa sovelletaan yhdessä 86 artiklan toisen kohdan b alakohdan kanssa.

(26) Ottaen huomioon, että tällaisten oikeuksien poistaminen koskee pääasiassa palveluita, joita ei vielä tarjota, eikä puhelintoimintaa, joka on toistaiseksi kyseisten teleorganisaatioiden pääasiallinen tulonlähde, oikeuksien poistaminen ei tee teleorganisaatioiden taloudellista tilannetta epävakaaksi. Tämän vuoksi ei ole perusteita säilyttää muihin kuin puhelintoimintapalveluihin tarkoitetun verkkoinfrastruktuurin perustamista ja käyttöä koskevia yksinoikeuksia. Jäsenvaltioiden olisi erityisesti varmistettava, että kaikki muiden kuin puhelintoiminnan tarjoamista koskevien telepalveluiden rajoitukset telepalvelun tarjoajan perustamien verkkojen käytön, kolmansien osapuolten tarjoaman infrastruktuurin käytön sekä verkkojen, muiden toiminteiden ja paikkojen jakamisen osalta poistetaan 1 päivästä heinäkuuta 1996 alkaen.

Ottaakseen huomioon niiden jäsenvaltioiden erityistilanteen, joilla on heikosti kehittyneitä verkkoja, komissio myöntää pyynnöstä ylimääräisiä siirtymäkausia.

(27) Vaikka komission direktiivillä 95/51/EY poistettiin kaikki rajoitukset, jotka koskevat vapautettujen telepalvelujen tarjoamista kaapelitelevisioverkkojen kautta, eräät jäsenvaltiot rajoittavat edelleen yleisten televerkkojen käyttöä kaapelitelevisiokapasiteetin tarjoamiseksi. Komission olisi arvioitava tilanne tällaisten rajoitusten osalta ottaen huomioon kyseisen direktiivin tavoitteet siinä vaiheessa, kun televiestintämarkkinat lähestyvät täydellistä vapautumistaan.

(28) Kyseessä olevan viestinnän määränpää tai kohde ei vaikuta kaikkien erityis- ja yksinoikeuksien poistamiseen, jotka koskevat yhteisöön sijoittautuneiden yritysten toteuttamaa telepalvelujen ja taustalla olevien verkkojen tarjoamista.

Direktiivi 90/388/ETY ei kuitenkaan estä vahvistamasta unionin ulkopuolelle sijoittautuneita yrityksiä koskevia yhteisön lainsäädännön ja olemassa olevien kansainvälisten velvoitteiden mukaisia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että jäsenvaltion kansalaiset saavat yhtäläisen ja tehokkaan kohtelun kolmansissa maissa. Yhteisön yritysten olisi hyödyttävä tosiasiallisesta ja vertailukelpoisesta pääsystä kolmansien maiden markkinoille ja saatava kolmannessa maassa sellainen kohtelu, joka vastaa yhteisön kehyksessä kyseessä olevan kolmannen maan kansalaisten omistamille tai tosiasiallisesti valvomille yrityksille varattua kohtelua ja markkinoille pääsyä.

Maailman kauppajärjestön yhteydessä käytyjen televiestintää koskevien neuvotteluiden on tarkoitus johtaa tasapainotettuun monenväliseen sopimukseen, joka varmistaa yhteisön teletoiminnan harjoittajille tosiasiallisen ja vertailukelpoisen pääsyn kolmansien maiden markkinoille.

(29) Täydellisen kilpailun toteuttaminen televiestintämarkkinoilla tuo esille sosiaalisesti ja työllisyyden kannalta tärkeitä asioita. Näihin viitataan televiestinnän infrastruktuurin ja kaapelitelevisiopalvelujen vapauttamista koskevan vihreän kirjan tarkastelusta 3 päivänä toukokuuta 1995 annetussa komission tiedonannossa.

Aina horisontaalisen politiikan lähestymistapaa noudattaen nyt olisi ponnisteltava täydellisesti vapautettuun televiestintäympäristöön siirtymistä koskevan menettelyn tukemiseksi; vastuu tällaisista toimenpiteistä on pääasiallisesti jäsenvaltioiden tasolla, vaikka yhteisön rakenteilla, kuten Euroopan sosiaalirahastolla, voi myös olla merkitystä. Nykyisten aloitteiden mukaisesti yhteisön olisi osallistuttava niiden henkilöiden sopeuttamiseen ja uudelleenkoulutukseen, joiden perinteinen työ todennäköisesti katoaa teollisen uudelleenjärjestelyn myötä.

(30) Toimiluvan myöntämistä, yhdysliikennettä, yleispalvelua, numeroita ja käyttöoikeuksia koskevien kansallisen tason menettelyiden luominen ei kuitenkaan rajoita niiden yhdenmukaistamista Euroopan parlamentin ja neuvoston aiheellisiin säädöksiin, erityisesti avoimen verkon tarjoamisen (ONP) yhteydessä. Komissio toteuttaa kaikki sen mielestä aiheelliset toimenpiteet näiden välineiden ja direktiivin 90/338/ETY johdonmukaisuuden varmistamiseksi.

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

*1 artikla*

Muutetaan direktiivi 90/388/ETY seuraavasti:

1. Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) Muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) Korvataan neljäs luetelmakohta seuraavasti:

"— 'yleisellä televerkolla' televerkkoa, jota käytetään muun muassa yleisten telepalveluiden tarjoamiseen;

— 'yleisellä telepalvelulla' kaikille avointa telepalvelua;"

ii) Korvataan viidestoista luetelmakohta seuraavasti:

"—'olennaisilla vaatimuksilla' niitä yleisen edun vaatimia muita kuin taloudellisia syitä, joiden vuoksi jäsenvaltio voi asettaa ehtoja televerkkojen perustamiselle ja/tai käytölle tai telepalvelujen tarjoamiselle. Tällaisia syitä ovat verkon toimintojen varmistaminen, verkon toimintakyvyn ylläpito ja perustelluissa tapauksissa palvelujen yhteentoimivuuden takaaminen ja tietosuoja, ympäristönsuojelu ja kaupunki- ja aluesuunnittelutavoitteet sekä taajuuksien tehokas käyttö ja radioaaltoihin perustuvan viestinnän ja muiden, maanpäällisten tai avaruudessa olevien teknisten järjestelmien välisen haitallisen häirinnän ehkäiseminen.

Tietosuojaan voi sisältyä henkilötietojen suojaaminen, velvollisuus pitää lähetetyt tai säilytetyt tiedot salassa ja yksityisyyden suoja."

iii) lisätään luetelmakohdat seuraavasti:

"—'televerkolla' lähetyslaitteistoa ja soveltuvin osin kytkentälaitteistoa sekä muita laitteistoja, joilla voidaan siirtää signaaleita määritettyjen päätepisteiden välillä johdoin, radioteitse, optisesti tai muulla sähkömagneettisella menetelmällä;

— 'yhdysliikenteellä' televerkkoja ja/tai telepalveluita tarjoavien organisaatioiden televiestintätoiminteiden fyysistä ja logististista yhteenliittämistä, jotta yhden organisaation käyttäjät voisivat olla yhteydessä saman tai toisen organisaation käyttäjien kanssa tai käyttää kolmansien organisaatioiden tarjoamia palveluja."

b) Poistetaan 2 kohta.

2. Korvataan 2 artikla seuraavasti:

*"2 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on lakkautettava kaikki toimenpiteet, joilla myönnetään

a) telepalveluiden tarjoamisen yksinoikeuksia, mukaan lukien tällaisten palveluiden luomisen ja tarjoamisen edellyttämä televerkkojen perustaminen ja tarjonta; tai

b) erityisoikeuksia, joilla rajoitetaan niiden yritysten määrä, joilla on lupa tarjota tällaisia telepalveluja tai perustaa taikka tarjota tällaisia verkkoja, kahteen tai useampaan perustein, jotka eivät ole puolueettomia, suhteellisia ja ketään syrjimättömiä; taikka

c) erityisoikeuksia, joilla nimetään useita kilpailevia yrityksiä tarjoamaan tällaisia telepalveluita tai perustamaan taikka tarjoamaan tällaisia verkkoja perustein, jotka eivät ole puolueettomia, suhteellisia ja ketään syrjimättömiä.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen takaamiseksi, että jokaisella yrityksellä on oikeus tarjota 1 kohdassa tarkoitettuja telepalveluita tai perustaa taikka tarjota 1 kohdassa tarkoitettuja verkkoja.

Rajoittamatta 3 c artiklan ja 4 artiklan kolmannen kohdan soveltamista jäsenvaltiot voivat säilyttää puhelintoiminnan ja puhelintoiminnan yleisten televerkkojen perustamisen ja tarjoamisen erityis- ja yksinoikeudet 1 päivään tammikuuta 1998.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin huolehdittava, että kaikki jäljellä olevat rajoitukset muiden telepalveluiden kuin puhelintoiminnan tarjoamisesta telepalvelun tarjoajan perustamien verkkojen kautta, kaikki kolmansien osapuolten tarjoamien infrastruktuurien käyttöä sekä verkkojen, muiden toiminteiden ja paikkojen jakamista koskevat rajoitukset poistetaan sekä aiheelliset toimet ilmoitetaan viimeitään 1 päivänä heinäkuuta 1996.

Jäsenvaltiot, joiden verkot ovat heikosti kehittyneet, voivat pyytää kolmen kuukauden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta enintään viiden vuoden pituista ylimääräistä täytäntöönpanoaikaa, ja jäsenvaltiot, joilla on hyvin pienet verkot, voivat pyytää enintään kahden vuoden pituista ylimääräistä täytäntöönpanoaikaa suhteessa tämän kohdan 2 ja 3 alakohdassa sekä 3 artiklassa ja 4a artiklan 2 kohdassa mainittuihin

päivämääriin, jos se on perusteltua tarvittavien rakennemukautusten toteuttamiseksi. Tällaiseen pyyntöön on sisällyttävä yksityiskohtainen kuvaus suunnitelluista mukautuksista ja tarkka arvio niiden toteuttamisaikataulusta. Toimitetut tiedot annetaan pyynnöstä kaikille asianomaisille osapuolille ottaen huomioon yritysten oikeutettu etu suojella liikesalaisuuksiaan.

3. Jäsenvaltioiden, joissa telepalvelujen tarjoaminen tai televerkkojen perustaminen taikka tarjoaminen on toimiluvan, yleisiä oikeuksia koskevan menettelyn tai ilmoitusmenettelyn alaista olennaisten vaatimusten noudattamiseksi, on varmistettava, että kyseiset edellytykset ovat puolueettomia, syrjimättömiä, suhteellisia ja avoimia, että kielteiset päätökset perusteellaan ja että kaikkiin kielteisiin päätöksiin on mahdollista hakea muutosta.

Muiden telepalvelujen kuin puhelintoiminnan tarjoaminen, yleisten radiotaajuuksia käyttävien televerkkojen ja muiden televerkkojen perustaminen ja tarjoaminen voi olla ainoastaan yleisiä oikeuksia koskevan tai ilmoitusmenettelyn alaista.

4. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi toimiluvan, yleisen oikeuden ja ilmoitusmenettelyn perusteet sekä niihin liittyvät edellytykset.

Jäsenvaltioiden on edelleen ilmoitettava komissiolle kaikista suunnitelmista uusien toimiluvanmyöntämis-, ilmoitus- tai yleisiä oikeuksia koskevien menettelyjen käyttöön ottamiseksi tai nykyisten menettelyjen muuttamiseksi."

3. Korvataan 3 artikla seuraavasti:

*"3 artikla*

Puhelintoiminnan ja yleisten televerkkojen tarjoamisen osalta jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1997, ennen täytäntöönpanoa, toimiluvanmyöntämis- ja ilmoitusmenettelyt, joiden tarkoituksena on

— vastata olennaisia vaatimuksia tai

— noudattaa kauppaa koskevia määräyksiä ehdoista, jotka liittyvät palvelun jatkuvuuteen, saatavuuteen ja laatuun, taikka

— noudattaa yleispalvelua koskevia taloudellisia velvoitteita 4 c artiklassa esitettyjen periaatteiden mukaisesti.

Saatavuutta koskeviin edellytyksiin voi sisältyä vaatimuksia turvata pääsy yleisen numerotiedotuksen tarjoamisen kannalta tarpeellisiin asiakastietokantoihin.

Nämä edellytykset kokonaisuudessaan muodostavat yleisönpalvelua koskevat eritelmät, ja niiden on oltava puolueettomia, syrjimättömiä, suhteellisia ja avoimia.

Jäsenvaltiot voivat rajoittaa myönnettävien toimilupien määrää ainoastaan, jos taajuusspektrin saatavuudessa on puutteita ja jos se on suhteellisuusperiaatteiden mukaisesti perusteltua.

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1997 tällaiset puhelintoiminnan ja yleisten televerkkojen tarjoamista koskevat toimilupa- tai ilmoitusmenettelyt julkistetaan. Ennen tällaisten valmisteltavina olevien luonnosten toteuttamista komissio varmistaa, että ne ovat perustamissopimuksen mukaiset.

Paketti- ja piirikytkentäisten tietopalvelujen osalta jäsenvaltiot kumoavat yleisönpalvelua varten vahvistetut eritelmät. Jäsenvaltiot voivat korvata ne 2 artiklassa tarkoitetuilla ilmoitus- tai yleisiä oikeuksia koskevilla menettelyillä."

4. Lisätään 3 b artiklaan kohta seuraavasti:

"Jäsenvaltioiden on huolehdittava 1 päivään heinäkuuta 1997 mennessä siitä, että kaikkien telepalveluiden asianmukaiset numerot ovat saatavilla. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että numerot annetaan puolueettomasti, ketään syrjimättömästi, suhteellisesti ja avoimesti erityisesti yksittäisten hakumenettelyjen perusteella."

5. Korvataan 4 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

"Niin kauan kuin jäsenvaltiot säilyttävät erityis- tai yksinoikeudet yleisten kiinteiden televerkkojen rakentamiseen ja toiminnan harjoittamiseen niissä, niiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet verkkoon liittymistä koskevien edellytysten saattamiseksi puolueettomiksi ja syrjimättömiksi sekä julkaistava nämä edellytykset."

6. Lisätään 4 a—4 d artiklat seuraavasti:

*"4 a artikla*

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että teleorganisaatiot tarjoavat sellaisille muille yrityksille yhdysliikennettä puhelintoimintaverkkoihinsa ja yleisen kytkentäisen televerkon käyttömahdollisuutta, joilla on lupa tarjota tällaisia palveluita tai verkkoja, puolueettomiin arviointiperusteisiin perustuvin syrjimättömin, suhteellisin ja avoimin ehdoin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston suunnittelemaa kansallisten yhdysliikennejärjestelmien tulevaa yhdenmukaistamista avoimen verkon tarjoamisen (ONP) yhteydessä.

2. Jäsenvaltioiden on erityisesti huolehdittava, että teleorganisaatiot julkaisevat viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1997 ehdot ja edellytykset, joilla niiden puhelintoiminnan ja yleisen kytkentäisen puhelinverkon toiminnalliset perusosat liitetään yhteen, mukaan lukien markkinoiden tarpeiden mukaisesti tarjotut yhdysliikennepisteet ja rajapinnat.

3. Lisäksi jäsenvaltiot eivät voi estää televerkkoja ja/tai -palveluita tarjoavia organisaatioita neuvottelemasta teleorganisaatioiden kanssa, jos ne niin vaativat, yhdysliikennesopimuksia erityistä verkkoon liittymistä koskevasta yleisten kytkentäisen televerkon käyttömahdollisuuden ja/tai niiden erityistarpeet täyttävistä edellytyksistä.

Jos kaupallisissa neuvotteluissa ei päästä sopimukseen kohtuullisessa ajassa, jäsenvaltioiden on toisen osapuolen pyynnöstä kohtuullisen ajan kuluessa tehtävä perusteltu päätös, jossa vahvistetaan tarvittavat toiminta- ja rahoitusedellytykset sekä vaatimukset tällaiselle yhdysliikenteelle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden sovellettavan kansallisen lainsäädännön tai yhteisön oikeuden mukaisesti käytettävissä olevien oikeuskeinojen soveltamista.

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että teleorganisaatioiden käyttämä puhelintoimintoja ja yleisen televerkon tarjontaa koskeva kustannuslaskentajärjestelmä jaottelee yhdysliikenteen tarjoamiselle oleelliset kustannuserät.

5. Kohdissa 1—4 säädettyjä toimenpiteitä sovelletaan viiden vuoden ajan siitä päivästä, jona teleorganisaatiolle puhelintoiminnan tarjoamiseksi myönnetyt erityis- ja yksityisoikeudet tosiasiallisesti poistetaan. Komissio tarkistaa kuitenkin tätä artiklaa, jos Euroopan parlamentti ja neuvosto antavat direktiivin yhdysliikenteen edellytysten yhdenmukaistamisesta ennen tämän ajanjakson päättymistä.

*4 b artikla*

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että kaikki yksinoikeudet numerotiedotusten perustamiseen ja tarjoamiseen niiden alueella poistetaan, mukaan lukien sekä puhelinluetteloiden julkaiseminen että numerotiedustelupalvelut.

*4 c artikla*

Kaikissa kansallisissa suunnitelmissa, joita tarvitaan yleispalveluvelvoitteiden tarjoamisesta teleorganisaatioille aiheutuvien nettokustannusten jakamiseksi muiden organisaatioiden kanssa riippumatta siitä, sisältyykö niihin lisäkustannusjärjestelmä tai yleispalvelurahasto, ja sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston ehdottamaa yhdenmukaistamista avoimen verkon tarjoamisen yhteydessä, on

a) otettava huomioon, että niitä voidaan soveltaa ainoastaan yrityksiin, jotka tarjoavat yleisiä televerkkoja;

b) jaettava vastaavat kustannukset jokaisen yrityksen kesken puolueettomia ja ketään syrjimättömiä perusteita noudattaen ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on annettava kaikki tällaiset suunnitelmat komissiolle tiedoksi, jotta se voi tarkistaa, että suunnitelmat ovat perustamissopimuksen mukaisia.

Jäsenvaltioiden on sallittava teleorganisaatioidensa saattaa tariffinsa tasapainoon ottaen huomioon erityiset markkinaolot ja tarpeen varmistaa yleispalvelun hinnallinen kannattavuus, ja erityisesti jäsenvaltioiden on annettava teletoiminnan harjoittajille lupa mukauttaa nykyisiä maksujaan, jotka eivät ole kustannusten mukaisia ja jotka lisäävät yleispalvelun tarjoamisrasitetta, todellisiin kustannuksiin perustuvien tariffien saavuttamiseksi. Jos tällaista tasapainottamista ei voida saada valmiiksi ennen 1 päivää tammikuuta 1998, kyseessä olevan jäsenvaltion on toimitettava komissiolle kertomus jäljellä olevan tariffien epätasapainon tulevasta asteittaisesta poistamisesta. Kertomukseen on sisällyttävä yksityiskohtainen toteuttamisaikataulu.

Kolme kuukautta sen jälkeen, kun Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat antaneet yhdysliikenteen edellytykset yhdenmukaistavan direktiivin, komissio arvioi joka tapauksessa, ovatko lisäaloitteet tarpeellisia molempien direktiivien johdonmukaisuuden varmistamiseksi, ja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet.

Lisäksi komissio tarkastaa viimeistään 1 päivään tammikuuta 2003 mennessä jäsenvaltioiden tilanteen ja arvioi erityisesti, rajoittavatko käytössä olevat rahoitussuunnitelmat kyseisille markkinoille pääsyä. Tällöin komissio tutkii, onko olemassa muita menettelytapoja, ja tekee aiheelliset ehdotukset.

*4 d artikla*

Jäsenvaltiot eivät saa syrjiä yleisen televerkon tarjoajia myöntäessään käyttöoikeuksia tällaisten verkkojen tarjoamiseksi.

Jos ylimääräisten käyttöoikeuksien myöntäminen yrityksille, jotka haluavat tarjota yleisiä televerkkoja, ei ole mahdollista sovellettavien olennaisten vaatimusten vuoksi, jäsenvaltioiden on huolehdittava, että olemassa olevia käyttöoikeuksiin perustuvia toiminteita, joita ei saa kahdentaa, voidaan käyttää kohtuullisin ehdoin."

7. Lisätään 7 artiklan ensimmäiseen kohtaan ennen ilmaisua "valvonta" ilmaisu "ja numeroiden".

8. Korvataan 8 artikla seuraavasti:

*"8 artikla*

Jäsenvaltioiden on puhelintoiminnan ja yleisten televerkkojen tarjoamiseen oikeuttavissa suunnitelmissaan huolehdittava vähintään siitä, että jos tällainen oikeus myönnetään yrityksille, joille myönnetään erityis- tai yksinoikeuksia myös muilla kuin televiestintäaloilla, nämä yritykset alkavat pitää erillistä kirjanpitoa puhelintoiminnan ja/tai verkkojen tarjoamisen ja muiden toimintojen osalta heti, kun niiden liikevaihto ylittää 50 miljoonaa ecua kyseisillä televiestintämarkkinoilla."

9. Korvataan 9 artikla seuraavasti:

*"9 artikla*

Komissio laatii 1 päivään tammikuuta 1998 mennessä kokonaisarvion tilanteesta koskien jäljellä olevia rajoituksia, jotka liittyvät yleisten televerkkojen käyttöön kaapelitelevisiokapasiteetin tarjoamiseksi."

*2 artikla*

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta tiedot, joiden avulla komissio voi todeta, että 1 artiklan 1—8 kohdan säännöksiä noudatetaan.

Tämä direktiivi ei rajoita jäsenvaltioiden nykyisiä velvoitteita ilmoittaa toteuttamistaan toimenpiteistä direktiivin 90/388/ETY noudattamiseksi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1990, direktiivin 94/46/EY noudattamiseksi viimeistään 8 päivänä elokuuta 1995 ja direktiivin 96/2/EY noudattamiseksi viimeistään 15 päivänä marraskuuta 1996.

*3 artikla*

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistui *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

*4 artikla*

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 13 päivänä maaliskuuta 1996.

*Komission puolesta*

Karel VAN MIERT

*Komission jäsen*